वध्यमानः प्रतोदेनतुद्यमानः पुनः पुनः ॥ नैवशक्रोतितंभारमुद्दोढुंपश्यवासव ॥ १३ ॥ ततोहंतस्यशोकार्ताविरौमिभ्रशदुः खिता ॥ अश्रूण्यावर्त्तयंतीचने त्राभ्यांकरुणायती॥ १४॥ शकउवाच तवपुत्रसहस्रेषुपौद्धमानेषुशोभने॥ किरुपायितवत्रत्यपुत्रएकत्रहन्यति॥ १५॥ सुरिभरुवाच यदि पुत्रसहस्राणिसर्वत्रसमतैवमे॥दीनस्यतुसतःशकपुत्रस्याभ्यधिकारुपा॥१६॥ व्यासउवाच तदिंद्रःसुरभीवाक्यंनिशम्यभ्रशविस्मितः॥जीवितेनापिकौ रव्यमेनेभ्यधिकमात्मजं॥ १७॥ प्रववर्षचतत्रैवसहसातोयमुल्बणं॥ कर्षकस्याचरन्विघ्नंभगवान्पाकशासनः॥ १८॥ तद्यथासुरभिःप्राहसमवेतासुतेतथा॥ स्रतेषुराजन्सर्वेषुहीनेष्वभ्यधिकारुपा ॥ १९ ॥ यादशोमेस्रुतःपांडुस्तादशोमेऽसिपुत्रक ॥ विदुरश्चमहात्राज्ञःस्नेहादेतद्ववीम्यहं ॥ २० ॥ चिरायतवपुत्राणां शतमेकश्रमारत॥पांडोःपंचैवलक्ष्यंतेतेपिमंदाःसुदुःखिताः॥२१॥कथंजीवेयुरत्यंतंकथंवर्धेयुरित्यपि॥इतिदीनेषुपार्थेषुमनोमेपरितप्यते॥२२॥यदिपा थिवकौरव्यान्जीवमानानिहेन्छसि ॥ दुर्योधनस्तवसुतःशमंगन्छतुपांडवैः ॥ २३॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअरण्यपर्वणिसुरभ्युपास्यानेनव मोऽध्यायः॥९॥ ॥९॥ धृतराष्ट्रवाच एवमेतन्महाप्राज्ञयथावदसिनोमुने॥ अहंचैवविजानामिसर्वेचेमेनराधिपाः॥ १॥ भवांश्रमन्यतेसा धुयत्कुरूणांमहोद्यं ॥ तदेवविदुरोप्याह्भीष्मोद्रोणश्चमांमुने ॥ २ ॥ यदित्वहमनुप्रात्यःकौरव्येषुद्यायदि ॥ अन्वशाधिदुरात्मानंपुत्रंदुर्योधनंमम ॥ ३ ॥ व्यासँउवाच अयमायातिवैराजन्मैत्रेयोभगवानृषिः॥ अन्विष्यपांडवान्भ्रातृनिहैत्यस्मिद्दिक्षया॥ ४॥ एषदुर्योधनंपुत्रंतवराजन्महानृषिः॥ अनुशा स्तायथान्यायुंशमायास्यकुलस्यच ॥ ५ ॥ ब्रूयाद्यदेषकौरव्यतत्कार्यमविशंकया ॥ अकियायांतुकार्यस्यपुत्रंतेशप्यतेरुषा ॥ ६ ॥ वैशंपायनउवाच एवमुक्काययौव्यासोमैत्रेयःप्रत्यदृश्यत॥पूजयाप्रतिजग्राहसपुत्रस्तंनराधिपः॥७॥अर्घाद्याभिःक्रियाभिवैविश्रांतंमुनिसत्तमं॥प्रश्रयेणात्रवीद्राजाधृतरा

एवमिति विनाशकालेसाधूनिपमूढाअवजानंतीत्यध्यायतात्पर्य ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अन्विष्यअवेक्ष्य भातृन्पंचेतिशेषः ॥ ४ ॥ अनुशास्ताअनुशासिष्यति ॥ ५॥ अक्रियायां अकरणे कार्यस्य अवश्यकर्त्तम्यस्य ॥ ६॥ ७॥ कियामिः सत्कारैः ॥ ८॥